

Delimir Rešicki

Zapis o pagodah

Vrtnice & meduze

izmislil sem si kapsulo popolne tišine
 angela iz gube v tvoji svetlolasi migreni
 gunduličev sen naslikan na zataknjenem
 pedalu za plin rabljene volge
 koralo ki se svetlika z ustnic
 šolsko kreda raztopljeno na falusih
 borznih hišnikov in strijah hitečih zidarjev
 katerih oči so jogging in sifilis
 ozdravili v nepolnem tednu

izmislil sem si svoj šesti prst
 s katerim nezmotljivo in uporno
 pridržujem pajčevino
 da opravi tisto
 za kar jo plačujejo.

&

tako je
 tistim ki so bežali
 s steklenim prahom v kolenih
 tistim z razširjenimi venami in odprtimi sklepi
 pot sem posul z lešniki
 ker sem hotel da umreš tik pred mestom
 v reševalnem avtomobilu z
 umazano milnico na stopalih.

takrat bi zaklical
 izrael, izrael, izrael,
 izrael je tam kjer zaspim v
 tihem odtisu tvojeja koraka na

svežih zapahih zemlje katere
 amputirani madeži so
 samo izgovor za tvojo trgovino z bolniškim priborom v
 otrantski sesirjeni tampi

&

jaz sem resnično prevaral sneg
 oblečen v sarkofag in fimozo in
 to mi je povsem zadostna dnina
 ni mi treba govoriti
 kako se boš med toplimi poletnimi nalivi
 kot muha skrtil v vrtnico
 da minejo lačna stoletja razmazana po zrcalu
 ki trohniijo v kapelah vseh
 nesrečnih miraklih tvojega otroškega pubisa.

bog, vse sem ti oprostil
 ker se vsako jutro
 prebudim vsaj uro pred tabo in
 preverim ali imaš potne dokumente
 še vedno v žepu in ni modrost
 izačunati koliko dolarjev je že to.

toda
 dreveni mi v kosteh
 in hladno mi je geodezija
 ko cveti morje
 ker vsako jutro
 poberem te smeti s tvojih ust

ki sem jih s tistim neobstoječim prstom
 otipal v pesku pod njeno pazduho
 da se bo zbudila
 ko bo zaspala
 v zadnjem večernem meduzinem nasmehu
 kot long goodbye.

Parafraza, pagode

bojim se ključavnic tujih stanovanj,
 vse bolj in bolj, bojim se pagod.
 bojim se premičnih stebrov, ljudi in

dežele vzhajajočega sonca
 in ne ljubim ko cvetijo češnje ker
 vedno kadar rečem
 da ima samo srebro pravico
 zahtevati od mene
 nepretrgani intervju s teboj
 ti rečeš
 kolo,
 kolo, pokažeš z roko v zrak
 to kolo ki se kotali v prahu, ta
 žabica v mrtvem meduzinem očesu
 je cesta s katere zavijam v
 svoj dom, v
 pagode.

Only, only ti

ne morem ti povedati kdaj točno.
 s tega zida se tiho lušči omet in
 kadar ji večkrat na glas ponovim kdo se
 reče vedela sem, ti pa
 reči ne, ne tukaj ne stanuje noben rešicki
 o matador
 poglej (!)
 jaz sem samo navaden vaški revizor in
 imam dolžnost prehraniti lepilo.

Zorica je spray

od nekod v okno zablodeli pes
 premerja eksistencialni koridor
 tvojega očesa.
 liže zmrznjeni sneg.
 koraka okoli izkopyane rane.
 pride do trepalnic
 naprej je samo
 ocean in atlantska megla
 tu gleda zvezdo ki se obrača
 v grobu ki se razsipa
 za druge sobotne gostje.

v mraku ležijo mrtve ceste, v mraku
 ležijo mrtvi zakramenti brezuspešnega miru.
 v drobovju imam zakopane svete črke
 v registraturi so že davno prej zgorele
 propustnice in pasoši.
 pes. salt lake city.
 gledaš ga skozi okno.
 sekretarji žive pajčevine. utrujeni trgovski potniki
 speči na zvoncu.
 koža je najkrajša pot.
 ti si spray.
 koža je spray.
 mandarine te omenjajo
 kamorkoli se obrneš
 se te spominjajo, v njih so ključi
 kamnitih vrat.
 vsakdo nas bo lahko nekoč
 z njimi odklenil.
 zato
 če enkrat shodiš
 popij ves temni gosti juice
 iz zaustavljenih senc
 vseh tistih ki so na asfaltu in
 korak pod nebom za
 eno sekundo počasnejši od tebe.

Zdravilna zelišča

kje so tvoji bližnji
 kadulja na uspavani livadi?
 to je prav ubrano, plesali smo
 vsi obrnjeni k tebi
 sestri na prestolu, utrujeni kot konji
 ki so za kocko sladkorja
 veslali vse do lepanta.
 kaj naj rečem svojemu očetu
 kó me bo vprašal o
 vsem tem premogu ki je izginil
 na tvojih čajankah v
 eni sami kaplji rose?
 o ne, nič več na makadam
 mu bom rekel ko mu bom pokazal
 avtoportret bolne kože v medicinskem

leksikonu.
 in kakšen je potem to zakon, ko mandolini
 lahko čisto vsak boža hlačke
 ki se smejejo na skrušenem vetru?
 kakšni pa so to ključi
 ko te vsak dan gledam
 kako mi iz bolnih oči kradeš zrak?

Silvij

kakšen večerni
 pisar si samo bil
 ti modri peščeni človek s klobukom
 iz uvelih krizantem v mirogojski megli.
 dvignil sem ti glavo,
 odprl veke in s čisto, pomito kapalko
 vbrizgal velike kaplje valerijane
 vsakokrat ko sem zaspal
 z želodcem polnim sluzavih alg v sobi
 ki je bila nihalo
 zaustavljeno v tvojem grlu.
 čebele so z ognjenimi spolovili tulile
 bog, tistega poletja nihče ni hotel odpreti okna
 da bi te videl kako se žalostno smeješ
 tej ponoreli menzuri v kateri so orači
 odgovornim kazali svoje krvave srpe.
 revolverje je oblival kiselkast znoj
 odkrit v raztopljenem prahu na ovratniku
 tvoje srajce.

skrit v videoklubu nas čaka mrtev spomin.

dal sem ti en uhan in ne odpeljal čez cesto.

dal sem ti en uhan in ne odpeljal čez cesto.

Morje, o morje

1989.

v jugoslaviji
 so končno odkrili hamburger.

ameriška podmornica
je izplula ponoči ko je kriziral ščip in
zagledala, dolgo gledala dubrovnik
tik poleg svoje dobrotljive ustnice.

vsi mornarji so
takoј pisali domov
vsi ti pogovori
so bili takoј posneti na steriliziran magnetofonski trak.
takrat je eden od njih priplaval do obale in
tam obrisal eno samo samcato solzo,
ki je stoletje za stoletjem
padala ob mestnem obzidju ponoči
ko je na morski gladini videti 80 milijonov križev v
enem samem tvojem amenu, o morje!

jaz sem svila prodana oddaljenim glasovom,
prah v žaluzijah nekega tako oddaljenega dneva.
na notranji steni školjkega doma
je zapisana prerokba o nas.
s strehe tega mesta se vidi moj grob, morje
zakaj te ne sežejo?

na stolpu minčeta
ne tedaj ne sedaj ni bilo nikogar
da bi zaplesal na razžarjenem premogu in
se tako porogal škržatom
katerih glasilke so bile barbarske karavane v
katerih so se umivali in prenočevali
vsi naši berači.

opoldne, na griču, top
izstréli težko železno kroglo
ki je razorala očetovo polje.

okradel bom vrečko juhe in
si iz nje
eno žlico za drugo, flash za flashem
vdahnil nekaj od tega jambora, o morje
give mi more
na tračnicah iz dobro namočene vate.

potem bova skupaj, ti in jaz
prebrala pismo
ki nama ga je nekdo

